

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 5C/22/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312219427
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Šefčíková
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:2312219427.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní pred sudkyňou JUDr. Táňou Šefčíkovou, v právnej veci žalobcu: C. C., L.. X.X.XXXX, P. J. Y. XXXX/XX, Š. - E., X.: W. O. C., L.. XX.X.XXXX, P. J. P. J. Y. XXXX/XX, Š. - E.Č., proti žalovanému: R. Š., L.. XX.X.XXXX, P. J. Š. XXX/XX, D., zast.: Mgr. Peter Magdálík, advokát so sídlom Vajanského 1520, Galanta, o zaplatenie 2.812,60 Eur, takto

rozhodol:

- I. Žalobu o zaplatenie 2.812,60 Eur zamietá.
- II. Žalovaný má právo na náhradu trov konania o zaplatenie 2.812,60 Eur v rozsahu 100%.
- III. V časti konania zastavenej uznesením Okresného súdu Galanta č.k. 5C/22/2012-386 zo dňa 23.10.2017 nemá žiadna zo strán právo na náhradu trov konania.
- IV. Každá strana je povinná nahradiť trovy štátu v 1 zo 100%.

odôvodnenie:

1. Súd uznesením č.k. 5C/22/2012-386 zo dňa 23.10.2017 zastavil konanie v časti zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, a to na základe späťvzatia tejto časti žaloby s čím žalovaná vyjadrila súhlas.

2. V súlade s § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Zavinenie vo vzťahu k späťvzatiu žaloby je vo všeobecnosti možné pripísať na vrub žalobcu, avšak v danom prípade sa obe strany na pojednávaní dňa 28.9.2017 vyjadrili tak, že si v tejto časti neuplatňujú náhradu trov konania. Právny zástupca zmenil stanovisko žalovanej, a to tak, že nakoľko žalovaná nezavinila späťvzatie, trvá na náhrade trov konania aj v tejto časti. K späťvzatiu žaloby došlo na základe zániku podielového spoluvlastníctva strán, nakoľko žalobkyňa previedla svoj spoluvlastnícky podiel na žalovanú (vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 22.9.2017). Teda dôvod žaloby nepriamo odpadol z dôvodu uzatvorenia zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu, teda z dôvodu konsenzu oboch strán. Následnú zmenu ohľadne uplatnenia nároku na náhradu trov konania v zastavujúcej časti súd vyhodnotil ako právo, ktoré by v zmysle čl. 5 CSP nemalo požívať právnu ochranu, a teda právo na náhradu trov konania v tejto časti nepriznal ani jednej zo strán s odkazom na ich predchádzajúce vyjadrenie.

3. Žalobkyňa dňa 24.11.2014 (č.l. 186) uplatnila nárok (dňa 17.10.2017 spresnený; č.l. 384) o zaplatenie sumy 2.812,60 Eur ako náhradu za dlhodobé znemožnenie užívania garáže v rodinnom dome a záhradného domčeka, ktoré boli súčasťou konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva. Žalovaný navrhol súdu, aby nepripustil zmenu žaloby, nakoľko predmetný nárok nebol súčasťou dokazovania. Súd uznesením č.k. 5C/22/2012-386 zo dňa 23.10.2017 pripustil zmenu žaloby, nakoľko nárok bol žalobkyňou uplatnený v priebehu konania a súd je toho názoru, že súčasťou zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva by mali byť všetky práva a povinnosti účastníkov tohto vzťahu, teda aj právo, resp. povinnosť vo vzťahu k peňažnej náhrade za neužívanie veci v rozsahu

spoluvlastníckeho podielu spoluvlastníkom. Žalobkyňa a jej zástupca (manžel žalobkyne) uviedli, že im nebolo umožnené používať garáž a záhradný domček - kôľňu od 1.11.2011 do 14.9.2017. Suma nároku je vyčíslená ako trhovú cenu nájmu za garáž 30 Eur/mesiac a za záhradný domček - 10 Eur/mesiac s tým, že žalobkyňa si uplatňuje polovicu vzhľadom na vtedy existujúce podielové spoluvlastníctvo strán. Garáž je výnimočná tým, že sa v nej nachádza montážna jama. Žalovaná vymenila zámky od garáže a nedala im nové kľúče. Žalobkyňa predložila inzeráty (č.l. 378), ktorými preukazuje cenu nájmu garáží. Súd na pojednávaní dňa 28.9.2017 poučil stranu žalobkyne, že je potrebné preukázať to, že žalovaná bránila žalobkyne vo výkone jej vlastníckych práv.

4. Žalovaná uviedla, že ani ona sama neužívala záhradný domček, keďže počas celej doby bol na domčeku pokazený zámok. Inzeráty predložené žalobkyňou sa vzťahujú k samostatne stojacim garážam, pričom garáž v predmetnom spornom prípade je súčasťou rodinného domu. Garáže v inzerátoch sa nachádzajú v iných lokalitách ako predmetný rodinný dom. Žalobkyňa nijakým spôsobom nepreukázala vyčíslenie škody vo vzťahu k záhradnému domčeku. Je pravdou, že žalovaná vymenila zámky na garáži, ale aj žalobkyne nič nebránilo, aby aj ona dala vymeniť zámky na garáži, nakoľko bola spoluvlastníčkou. Užívanie garáže je potrebné vyhodnocovať v rámci užívania celého rodinného domu, ktorého je garáž súčasťou. Žalobkyňa mala v suteréne domu uzamknutú miestnosť („vináreň“), ktorej užívanie neumožnila žalovanej, pričom kľúče od miestnosti o výmere XX,XX C. odovzdala žalovanej až 19.10.2017. Žalobkyňa mala vybudovaný samostatný vchod na 2. nadzemné podlažie domu, pričom tento vchod bol vybudovaný na úkor 1. nadzemného podlažia v rozsahu XX,XX C.. Do garáže vedú dvere opatrené univerzálnym zámkom, pri ktorom kľúče nie sú špecifické na daný typ zámku. Žalovanej nič nebránilo, aby si takýto kľúč zaobstarala alebo aby sama dala vymeniť zámok. Žalovaná uplatnila obranu vo výške 1.513,50 Eur, čo predstavuje 1 z ceny 3.027 Eur na zhotovenie a montáž oplatenia nehnuteľností. Žalovaná predložila faktúru č. XX/XXXX zo dňa 25.8.2011 vystavenú dodávateľom (I. N.) za montáž panelového plotu vo výške 320 Eur a faktúru č. XX/XXXX zo dňa 25.8.2011 vystavenú dodávateľom (I. N.) za výrobu a montáž betónového a panelového plotu vo výške 2.707 Eur. Žalovaná vzniesla námietku premlčania. Žalobkyňa nepredložila žiaden relevantný dôkaz ohľadom dôvodnosti a výšky uplatnených nárokov. Žalovaná žiada žalobu v časti nároku o zaplatenie 2.812,60 Eur zamietnuť s tým, že si uplatnila plnú náhradu trov konania.

5. Na pojednávaní dňa 11.12.2017 bol uskutočnený výsluch svedkov. Svedok C. V. uviedol, že prišiel pomôcť žalobkyne niekedy v decembri 2016 naštartovať auto a bolo vhodné použiť garáž, ale nebolo to možné. Žalobkyňa mu potom ozrejmila, že napriek tomu, že vlastní 1/2 garáže, túto nemôže užívať. Manžel žalobkyne využíval horné poschodie, túto časť aj navštívil. Videl schody do suterénu, ale nebol tam. Svedok G. Q. uviedol, že dole v rodinnom dome je pivnica, v strede bývala žalovaná a hore žalobkyňa. Nevedel sa presne vyjadriť k tomu čo kto ako využíval. Bol pri odovzdávaní kľúčov od nehnuteľností, bola volaná aj polícia, bol tam spor ohľadne kľúčov. Na horné poschodie sa vstupuje zozadu z dvora. Svedok E. T. uviedol, že medzi stranami prebiehal neustále spor, v garáži bol často a vždy tam bolo všetko otvorené. Žalobkyňa užívala vrchnú časť, žalovaná dolnú. Do suterénu sa dalo prejsť aj z horného priestoru. Prístup na horné podlažie je možný z vonkajšej a aj z vnútornej strany, od garáže. V suteréne je možné otvoriť každé dvere univerzálnym kľúčom. Takýto kľúč mal v ruke a aj ho použil. Svedok uviedol, že tým kľúčom sa dali otvoriť aj dvere na vinárni. Svedok E. L. uviedol, že sa jedná o podpivničený dok, kocku, prvé nadzemné podlažie užíva žalovaná a vrchné, 2. posch. žalobkyňa. V suteréne žalovaná mala kotolňu, žalovaná vináreň, asi to mali spoločné. V čase kedy tam chodil svedok boli schody na poschodie riešené inak, ale po prerábke je vchod zvonka. Tam kde bola predtým chodba sa vybudovalo schodisko. Zástupca žalobkyne trval na tom, že každé dvere v suteréne mali zámok, na ktorý bolo treba použiť dózický kľúč. Žalobkyňa podaním zo dňa 14.12.2017 (č.l. 402) doručila súdu aj plán suterénu rodinného domu s farebným rozlíšením užívania plôch účastníkmi vzťahu, čestné vyhlásenie C. G.. Z písomného vyhlásenia sťahovacej spoločnosti vyplýva, že zrejme žalovaná pri sťahovaní žalobkyne dňa 14.9.2017 mala odmietnuť otvorenie garáže a chodby so slovami, že „Chlapci sú šikovní a vynosia nábytok aj po schodišti.“ Žalovaný namietal prípustnosť tohto dôkazu, rovnako aj čestného vyhlásenia C. G. s odkazom na § 196 ods. 3 CSP a s ohľadom na skutočnosť, že uvedené osoby neboli procesne poučené ako svedkovia. Na základe uvedeného žalobkyňa navrhla výsluch C. G. ako svedka, ktorého výsluch aj bol uskutočnený na pojednávaní dňa 5.4.2018. Svedok je bratom žalobkyne, žalovanú nepoznal, iba jej manžela. Svedok uviedol, že asi pred 4 rokmi chcel zrealizovať výmenu brzdových platničiek na motorovom vozidle v montážnej jame, ale žalovaná nemala od garáže kľúč. Na otázku PZ žalovanej, že či si pamätá aký zámok bol na garáži, svedok uviedol, že si nepamätá presne, ale na garáž sa dáva dózický. Na otázku či vie svedok uviesť kto ako užíval nehnuteľnosti,

svedok uviedol, že podľa neho žalobkyňa nemohla užívať garáž a aj jeden z domkov na záhrade, nakoľko bol v zámku zlomený kľúč. Na pojednávaní dňa 5.4.2018 PZ žalovanej uviedol, že si uplatňuje náhradu trov konania ohľadne časti, vo vzťahu ku ktorej bolo zastavené konanie, pričom nechá na posúdení súdu komu pripíše zavinenie. Žalobkyňa uviedla, že má za to, že to že je na dôchodku je dôvodom hodným osobitného zreteľa. Nakoľko strany nemali žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, súd uznesením skončil dokazovanie a odročil pojednávanie za účelom vyhlásenia rozsudku na 30.4.2018, kedy vyhlásil rozsudok tak ako to vyplýva z výrokovkej časti rozsudku.

6. Podľa § 119 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), nehnuteľnosťami sú pozemky a stavby spojené so zemou pevným základom.

7. Podľa § 120 ods. 2 OZ, stavby, vodné toky a podzemné vody nie sú súčasťou pozemku.

8. Podľa § 123 OZ, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

9. Podľa § 136 ods. 1 OZ, vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov.

10. Podľa § 137 ods. 1 OZ, podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

11. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

12. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

13. Súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že garáž je súčasťou rodinného domu, ktorý je zapísaný na LV č. XXXX, súp. č. XXX, nachádzajúci sa na parcele č. XXX/X, k.ú. Sládkovičovo, okres Galanta, obec Sládkovičovo a záhradný domček je murovaná stavba stojaca na pozemku, predzáhradke, čo je parcela č. XXX/X, k.ú. Sládkovičovo, okres Galanta, obec Sládkovičovo. Rodinný dom bol v období, počas ktorého si žalobkyňa uplatnila nárok (1.11.2011 do 14.9.2017) na náhradu za znemožnenie užívania garáže a záhradného domčeka v podielovom spoluvlastníctve strán v podiele 1 k celku. Medzi stranami nebolo sporné, že ako rodinný dom, tak aj záhradný domček sú v spoluvlastníctve strán v podiele 1 k celku. Medzi stranami vo vzťahu k predmetnému obdobiu nedošlo k dohode o užívaní predmetných nehnuteľností, t.j. garáže a záhradného domčeka. Horné poschodie (2. nadzemné) rodinného domu využívala podľa dohody žalobkyňa, stredné poschodie (1. nadzemné) žalovaná. Ohľadne suterénu neexistovala dohoda o užívaní. Súd sa najprv vysporiadal s námietkou premlčania zo strany žalovanej. „Právnym dôvodom na užívanie veci je aj v takomto prípade (pozn. súdu: ak nedošlo k dohode o užívaní veci) ich spoluvlastnícke právo. Spoluvlastnícky podiel vyjadrujúci mieru účasti spoluvlastníka na právach a povinnostiach k spoločnej veci nie je totiž podiel na veci reálne vymedzený tak, ako to správne uviedol aj odvolací súd, ale je len podielom ideálnym. V rámci neho nie je možné preto oddeliť, čo je výlučne podiel jedného spoluvlastníka a čo je výlučne podiel druhého spoluvlastníka, resp. podiely ostatných spoluvlastníkov. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť, že ak sa podielový spoluvlastník domáha náhrady vo forme peňažného plnenia voči druhému spoluvlastníkovi za to, že neužíva spoločnú vec v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu, ide o právny vzťah z podielového spoluvlastníctva osobitne v Občianskom zákonníku upravený. V prípade, že sa spoluvlastníci o spôsobe užívania spoločnej veci, prípadne o jej náhrade nedohodnú, ide o nárok, ktorý vyplýva z ustanovenia § 137 ods. 1 OZ v spojení s § 123 OZ. Toto právo je nepochybne majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe podľa § 101 OZ. Uvedený nárok nemožno právne kvalifikovať ako nárok z bezdôvodného obohatenia. Ustanovenia o bezdôvodnom obohatení majú len podpornú povahu a ich použitie nemožno preto rozširovať na práva, ktoré sa opierajú o osobitné zákonné ustanovenia. Napokon, v prípade práva podielového spoluvlastníka na náhradu za to, že neužíva spoločnú vec v rozsahu zodpovedajúcom jeho spoluvlastníckeho podielu, nie je splnená ani jedna zo skutkových podstát vzniku bezdôvodného obohatenia. Nejde totiž a to ani vtedy, ak spoluvlastník vec v celosti užíva bez dohody s ostatnými spoluvlastníkmi, o užívanie veci bez právneho dôvodu a teda o majetkový prospech získaný bez právneho dôvodu, ani o majetkový prospech získaný plnením z neplatného právneho úkonu, plnením z právneho dôvodu, ktorý dodatočne odpadol, prípadne získaný

z nestatočných zdrojov (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. mája 2000 sp. zn. 2 Cdo 141/99).“ /Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 277/2009 zo dňa 24.11.2009/ Toto právo je teda majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe podľa § 101 OZ, preto by ho súd v zmysle podaného žalobného návrhu, priznal najviac za tri roky spätne od podania žaloby (zmeny žaloby). Podanie, ktorého obsahom bola zmena žaloby žalobkyňa doručila súdu dňa 24.11.2014. Tento deň je potrebné považovať za deň uplatnenia nároku žalobkyne. Teda premlčaná by bola iba nepatrná časť nároku žalobkyne, a to od 1.11.2011 do 23.11.2014. Na základe uvedeného súd vykonal dokazovanie ohľadne uplatneného nároku.

14. „Nárok spoluvlastníka na náhradu za neužívanie spoločnej veci v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu vyplýva z ustanovenia § 137 ods. 1 Obč. zákonníka. Jeho nevyhnutným predpokladom je užívanie tejto veci druhým spoluvlastníkom (ostatnými spoluvlastníkmi) nad rozsah jeho (ich) spoluvlastníckeho podielu. Neužívanie veci v rozsahu spoluvlastníckeho podielu spoluvlastníkom musí byť dôsledkom jej užívania druhým spoluvlastníkom nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu. Len v takomto prípade sa spoluvlastník užívajúci spoločnú vec nad rozsah spoluvlastníckeho podielu podieľa na prisvojovaní si úžitkovej hodnoty veci vo väčšej miere, než zodpovedá jeho podielu. Nie je pritom rozhodujúce, či tento stav vyplýva z dohody spoluvlastníkov (okrem ak by jej súčasťou bola aj dohoda o bezplatnom užívaní celej veci alebo jej časti), alebo z rozhodnutia väčšinového spoluvlastníka, alebo či ide o faktický stav. Je zrejmé, že ak by spoločná vec vôbec nebola spoluvlastníkmi užívaná, žiaden nárok na náhradu za jej neužívanie by medzi nimi nevznikol. Rovnako takýto nárok nevzniká ani v prípade, ak spoluvlastník užíva len časť veci v rozsahu neprevyšujúcom jeho spoluvlastnícky podiel, pretože v takomto prípade nič nebráni druhému spoluvlastníkovi, aby sa tiež podieľal na svojom užívacom oprávnení v rozsahu svojho podielu a to užívaním zostávajúcej časti veci. Dôvod pre ktorý tento spoluvlastník prípadne spoločnú vec neužíva, nie je právne významný a rovnako tak nie je významné ani prípadné užívanie časti veci treťou osobou. Pri posudzovaní rozsahu užívania spoločnej veci však nemusí byť rozhodujúca len veľkosť užívanej časti veci (výmera časti pozemku), ale rozhodujúca môže byť úžitková (hospodárska) hodnota užívanej časti veci, ak je táto hodnota, vzhľadom na konkrétne okolnosti, u jednotlivých častí veci, rozdielna.“ /uznesenie Najvyššieho súdu SR, zo dňa 27. 10. 2010, sp. zn. 6 Cdo 184/2010/. Súd na základe vykonaného dokazovania má za to, že v konaní nebolo preukázané, že žalovaná užívala predmetné nehnuteľnosti nad rámec svojho spoluvlastníckeho podielu. Žalovaná v konaní tvrdila, že záhradný domček neužívala ani ona. Svedok Miroslav Peško (brat žalobkyne) uviedol, že v zámku záhradného domčeka bol zlomený kľúč, čo len podporuje uvedené tvrdenie. Ani žalobkyňa nevyvrátila uvedené tvrdenie žalovanej. V zmysle vyššie citovanej judikatúry, žalobkyňa tak nemohol vzniknúť nárok na akúkoľvek náhradu za neužívanie záhradného domčeka. Garáž je súčasťou rodinného domu, pričom súd poučil žalobkyňu na pojednávaní dňa 11.12.2017, že je potrebné vyhodnotiť užívanie nehnuteľnosti ako celku, t.j. garáže v rámci rodinného domu, ktorého je súčasťou. Žalovaná tvrdila, že práve žalobkyňa užívala nehnuteľnosť nad rámec svojho podielu. Žalobkyňa mala podľa tvrdenia žalovanej v suteréne domu uzamknutú miestnosť („vináreň“), ktorej užívanie neumožnila žalovanej, pričom kľúče od miestnosti o výmere XX,XX C. odovzdala žalovanej až 19.10.2017. Žalobkyňa mala vybudovaný samostatný vchod na 2. nadzemné podlažie domu, pričom tento vchod bol vybudovaný na úkor 1. nadzemného podlažia v rozsahu XX,XX C.. Žalobkyňa, na ktorej spočíva dôkazné bremeno však uvedené skutočnosti ničím nevyvrátila. Rovnako sa súd stotožnil s obranou žalovanej, že nebolo preukázané, že táto bránila žalobkyňu v užívaní nehnuteľnosti. Z vyhlásenia sťahovacej spoločnosti, pokiaľ by súd takýto dôkaz aj pripustil, vyplýva len tvrdenie „neurčitej osoby“ - susedy, že „chlapci sú šikovní, a vynosia nábytok aj po schodišti.“, t.j. v prípade, že touto susedou mala byť žalovaná, táto mala právo rozhodovať o hospodárení so spoločnou vecou rovnako ako žalobkyňa. Z vyjadrenia nijak nevyplýva, že žalobkyňa zakázala použiť garáž. Ani z výpovede svedkov súd nemá za preukázané, že žalovaná bránila žalobkyňu v užívaní nehnuteľnosti. „Strany majú procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Strana, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ňou tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané ani na základe navrhnutých dôkazov ... je pre stranu nepriaznivé rozhodnutie. Súd musí teda zo zákona preskúmať, či skutkové tvrdenia žalobkyne sú dôvodné, a pokiaľ ich žalobkyňa v konaní jednoznačne nepreukáže, nemôže sa na základe skutkového stavu uvedeného v žalobe domáhať zaplatenia požadovanej istiny s príslušenstvom. V sporovom konaní, kde strany stoja proti sebe a majú opačný záujem na výsledku

konania, povinnosť tvrdenia .. aktuálne § 150 Civilného sporového poriadku) a povinnosť dôkazná (... aktuálne § 132 Civilného sporového poriadku) pre obe strany sporu sú teda odlišné a celkom samostatné, pričom povinnosť tvrdenia i povinnosť dôkazná bola na strane žalobkyne vo vzťahu k jej nároku uplatneného v konaní. Podľa názoru odvolacieho súdu zhodného s názorom súdu prvej inštancie sa žalobkyni nepodarilo vôbec preukázať opodstatnenosť jej požiadavky uplatnenej v konaní, keď žalovaný tento nárok považoval za bezdôvodný. Žalobkyňa neprodukovala žiadne relevantné dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia ohľadne rozsahu užívania spoločných nehnuteľností v rozhodnom období a bráneniu jej užívania spoločných nehnuteľností zo strany žalovaného a z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa napriek márnemu poučení o jej dôkaznej povinnosti nepredložila súdu prvej inštancie a ani nenavrhol vykonať žiadne relevantné dôkazy preukazujúce opodstatnenosť jej nároku. Práve neunesenie dôkazného bremena zo strany žalobkyne malo vecný dopad na výsledok sporu.“ / Rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 24Co/223/2016 zo dňa 11.1.2017/. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že nároku žalobkyne nemožno priznať úspech, nakoľko táto nepreukázala, že žalovaná užívala nehnuteľnosti nad rozsah jej spoluvlastníckeho podielu, resp. že by akýmkoľvek spôsobom bránila v užívaní spoločných nehnuteľností žalobkyni. Preto nebolo možné požiadavku žalobkyne na kompenzáciu a na stanovenie jej prináležiacej náhrady považovať za dôvodnú. Ak žalobkyňa namietala, že žalovaná užívala nehnuteľnosti nad rámec jej spoluvlastníckeho podielu, je dôkazné bremeno na žalobkyni, ktoré podľa názoru súdu žalobkyňa neunesla.

15. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a vzhľadom na plný úspech žalovanej v spore, tejto priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu. Skutočnosť, že žalovaná je na dôchodku sama o sebe nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa, pre ktorý by mal súd rozhodnúť o základe nároku inak ako ukladá § 255. Žalovaná navyše nadobudla kúpnu cenu vo výške 72 tis. Eur za prevod spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach na základe kúpnej zmluvy založenej v spise na č.l. 366 a nasl., teda situácia žalovanej neodôvodňuje aplikáciu § 257 CSP.

16. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko v konaní štát vynaložil trovy v súvislosti s nariadeným znaleckým dokazovaním, ktoré neboli hrazené v celom rozsahu preddavkami na trovy dôkazu, súd rozhodol aj o povinnosti strán o náhrade týchto trov. Rovnako ako v prípade preddavku, aj v konečnom rozhodnutí má súd za to, že je spravodlivé určiť povinnosť nahradiť trovy štátu každej zo strán v pomere 1 zo 100%, nakoľko znalecké dokazovanie bolo v záujme oboch strán ako podielových spoluvlastníkov sporných nehnuteľností a s ohľadom na následné „vyriešenie“ sporu prevodom spoluvlastníckeho podielu zo strany žalobkyne na žalovanú.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).